

DZIENNIK URZĘDOWY
Wojewódzkiej Rady Narodowej
W KOSZALINIE

Koszalin, dnia 7 grudnia 1953 r.

Nr 16

Poz. 56—57

T R E S C :

Poz. CZĘŚĆ I — PRZEPISY OBOWIĄZUJĄCE

56. Uzupełnienie do Uchwały Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej z 17 września 1953 r. Nr 38/325 w sprawie zwalczania pomoru świń.

roz. CZĘŚĆ II — PUBLIKACJE

57. Zarządzenie Nr 14 Dyrektora Morskiego Urzędu Rybackiego w Słupsku w sprawie porządku przy wykonywaniu połowów i oznakowania sprzętu rybackiego na terenie administrowanym przez M. U. R. Koszalin.

CZĘŚĆ I

PRZEPISY OBOWIĄZUJĄCE

Poz. 56

UZUPEŁNIENIE DO UCHWAŁY Nr 38/325
Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Koszalinie
z 17 września 1953 r.

W dążeniu do szybkiego i radykalnego stłumienia pomoru świń na terenie województwa Prezydium W.R.N. działając w oparciu o przepisy zawarte w rozporządzeniu Prezydium R. P. z dnia 22. 8. 1927 (Dz. U. R. P. Nr 77 poz. 673) i rozp. Ministerstwa Rolnictwa z dnia 9. 1. 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 19 poz. 167) o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych postanawia:

§ 1

W zagrodach zapowietrzonych pomorem świń, w gospodarstwach drobnotowarowych świnię chore, podejrzane o chorobę i podejrzane o zarażenie się podlegają zabiciu z urzędu po uprzednim ich oszacowaniu przez 2 ocenicieli celem wypłaty właścicielom świń odszkodowania ze Skarbu Państwa w wysokości określonej w/w. powołanym rozporząd. Prezydium R. P.

§ 2

Do zdjęcia świń z zagród zapowietrzonych celem niezwłocznej ich odstawy do uboju w najbliższej rzeźni Prezydium Pow. Rad Narodowych dostarczają samochody ciężarowe lub ciągniki. Koszty ich eksploatacji w tej akcji na zwalczanie zaraźliwych chorób zwierzęcych.

§ 3

Mięso wieprzowe znajdujące się w zagrodach zapowietrzonych podlega zajęciu i odstawie do rzeźni celem unieszkodliwienia go. Mięso to będzie oszacowane przez 2-ocenicielei wg. wartości rynkowej, które zostanie zwrócone właścicielowi z kredytów budżetu centralnego.

§ 4

W zagrodach drobnotowarowych i R.Z.S.-ach wolnych od pomoru świń, lecz sąsiadujących z zagrodami zapowietrzonymi

wszystkie świnię podlegają szczepieniu ochronnemu surowicą p. pomorową na koszt Skarbu Państwa.

§ 5.

Dezynfekcja zagród zapowietrzonych i tych, w których stosowano szczepienie ochronne przeprowadzone będzie na koszt Skarbu Państwa, przy użyciu kolumn dezynfekcyjnych zorganizowanych przez P. Z. Wet.

§ 6.

Dla zapewnienia służbie weterynaryjnej jaknajszerszej współpracy i pomocy w wykonaniu postanowień Uchwały Prezydium W. R. N. z dnia 17. 9. 1953 r. Nr 38/325, oraz niniejszego uzupełnienia do niej Prezydium Pow. i Gm. Rad Narodowych powołują niezwłocznie pow. i gm. komitety do walki z pomorem świń w skład których winni wejść przedstawiciele rad narodowych, M. O., organizacji gospodarczych i społeczno-politycznych. Komitety gminne powołają z kolei trójki gromadzkie złożone z sołtysa, oraz przedstawicieli czynnika społecznego i Z. S. Ch. Zadaniem tych trójek będzie ścisła współpraca z ekipami służby wet. zwalczającymi pomór świń na terenie każdej gromady.

§ 7.

Zobowiązuje się Woj. Zarz. Wet. do wypłaty odszkodowań rolnikom za zlikwidowane świnię najpóźniej w ciągu 3-ch dni od momentu odstawienia do rzeźni.

§ 8.

Prezydium Rad Narodowych cały aparat wykonawczy zobowiązany jest wspólnie ze służbą weterynaryjną, prowadzić prace wyjaśniające o konieczności i słuszności stosowania tak rygorystycznych form walki i likwidacji pomoru w interesie rolników i gospodarki narodowej.

Za Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej

K. Michałowska

Z-ca Przewodniczącego Prezydium

CZĘŚĆ II PUBLIKACJE

Poz. 57

ZARZĄDZENIE NR 14

Dyrektora Morskiego Urzędu Rybackiego w Słupsku
w sprawie porządku przy wykonywaniu połowów i oznakowania sprzętu rybackiego na terenie administrowanym przez
M. U. R.

Na podstawie § 3 ust. 3 i § 19 rozp. Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 12 grudnia 1930 r. o wykonywaniu rybołówstwa morskiego (Dz. U. R. P. Nr 92 poz. 720) oraz art. 2 dekretu Prez. R. P. z dnia 3. III. 1930 r. o regulowaniu połowów ryb morskich (Dz. U. R. P. Nr 84 poz. 586) zarządzam co następuje:

§ 1.

Ze względu na bezpieczeństwo żeglugi oraz dla zapewnienia ochrony prawnej, wszelkie narzędzia rybackie wystawione na morzu winny być należycie oznaczone tak, by położenie ich w wodzie można było łatwo rozpoznać ze statków i by można było w każdym wypadku ustalić, do kogo one należą.

§ 2.

Oдноśnie oznaczenia wystawionych w wodzie narzędzi rybackich winny być przestrzegane następujące przepisy obowiązujące na wodach Bałtyku:

1. Haki dorszowe, węgorza i flądrowe winny posiadać na obu końcach zestawu bójkę z drzewcem, wystającym ponad wodę na wysokość 3 m. dla kutrów i 2 m. dla łodzi, zaopatrzoną u góry w dwie prostokątne chorągiewki koloru czarnego, każda o rozmiarach 20 cm. x 50 cm. dla kutrów i 15 cm. x 40 cm. dla łodzi w odstępnie 10 cm., jedna od drugiej. Ponadto w odległości co 500 haczyków winny być umieszczone bójki pośrednie z drzewcem jak wyżej, zaopatrzoną jedną tylko prostokątną chorągiewką koloru czarnego o rozm. 45 cm. x 50 cm. dla kutra i 35 cm. x 40 cm. dla łodzi (rys. 1)
2. Takle łososiowe winny posiadać na obu końcach rzędu oraz w odległości co 50 haków bójkę z drzewcem, wystającym ponad wodę na wys. 1,5 m. Drzewca końcowe winny być zaopatrzone w dwie prostokątne chorągiewki koloru czerwonego o rozm. 15 cm. x 40 cm. każda w odstępnie 10 cm. jedna od drugiej. Natomiast drzewca na bojkach pośrednich winny być zaopatrzone w jedną tylko chorągiewkę koloru czerwonego o rozm. 35 cm. x 45 cm. (rys. 2). Ponadto w nocy takle łososiowe winny posiadać na obu końcach rzędu oraz co 150 haków bójkę z umieszczoną na niej na drzewcu na wysokości 1,5 m. ponad poziom wody latarnię świecąca białym światłem (rys. 28).
3. Pławnice łososiowe winny posiadać na obu końcach rzędu oraz co 40 pławnic bójkę z umieszczoną na niej na drzewcu na wys. 1,5 m. ponad poziom wody latarnię świecąca białym światłem, o ile pławnice jednym końcem umocowane są do statku, zamieszczenie na końcu rzędu boi świetlnej jest nie potrzebne z tym, że wówczas statek winien posiadać światła wymagane przez międzynarodowe przepisy prawa drogi morskiej.

4. Pławnice obiegowe zakotwiczone jednym końcem do dna, winny posiadać na obu końcach rzędu bójkę z drzewcem jak pkt. 3 zaopatrzoną od góry w dwie prostokątne chorągiewki o rozm. 15 cm. x 40 cm. w odstępnie 10 cm. jedna od drugiej. Górna chorągiewka winna być koloru czerwonego, dolna zaś koloru cytrynowego (rys. 4).
5. Zastawne: nety dorszowe, flądrowe, certowe i t. p. winny posiadać na obu końcach zestawu oraz w odległości co 5 net bójkę z drzewcem, jak w pkt. 1. Drzewca końcowe, winny być zaopatrzone u góry w dwie prostokątne chorągiewki koloru cytrynowego o rozm. 15 cm. x 40 cm. w odstępnie 10 cm. jedna od drugiej. Natomiast drzewca na bojkach pośrednich winny być zaopatrzone w jedną tylko chorągiewkę koloru cytrynowego o rozm. 35 cm. x 45 cm. (rys. 5).
6. Zastawne: mance śledziowe i szprotowe winny być oznaczone podobnie jak nety zastawne (pkt. 5) z tym, że bojki pośrednie winny być umieszczone co 4 mance.
7. Dryfujące: mance śledziowe i szprotowe oraz nety makrelowe i mielnicowe winny być oznaczone podobnie jak pławnice łososiowe dryfujące (pkt. 3).

§ 3.

1. Zakazane jest, gdy rybołówstwo się kończy lub przerywa, pozostawienie w wodzie kotwic, pali, narzędzi stałych i ich części w warunkach w których powstawać może niebezpieczeństwo dla żeglugi lub przeszkoda dla wykonania rybołówstwa przez innych rybaków. Nie dotyczy to przypadków, gdy się przerywa rybołówstwo na krótszy czas dla suszenia i naprawy narzędzi połowowych.
2. Użyte przy połowie pale powinny wystawać ponad normalny stan wody conajmniej na 1 m.
3. Zadne oznaczenie rybackie nie może wystawać ponad wodę więcej niż 3 m.

§ 4.

1. Wszelkie użyte do połowu lub wlezione na statku włoki, taki, niewody, tobisówki i cezy ręczne winny mieć wypaloną lub wyciętą na wszystkich gumulcach pełną oznakę danej jednostki pływającej nadaną przez Morski Urząd Rybacki.
2. Zastawione w wodzie żaki winny być oznaczone przez wypalenie lub wycięcie numeru karty rybackiej właściciela na 5-tym palu (przy matni).
3. Przy pławnicach, mancech i notach pierwszy pływak umieszczony przy uchu zemki, winien być pomalowany na kolor biały i posiadać wyraźne i trwałe oznaczenie numeru karty rybackiej właściciela, względnie oznakę jednostki pływającej.
4. Wszystkie bojki i boje przy hakach, taklach, pławnicach i innym sprzęcie wymienionym w § 2 winny być oznaczone literami i liczbami danej jednostki pływającej.
5. Oдноśnie litery i liczby winny być conajmniej 5 cm. wysokie i 1 cm. szerokie.
6. Ponadto każdy może oznaczyć swoje narzędzia rybackie lub ich części przez przytwierdzenie na nich nierdzewnych tabliczek lub plomby z oznaczeniem swego imienia i nazwiska lub innych znaków rozpoznawczych.
7. Sadze rybne winny być oznaczone imieniem i nazwiskiem oraz miejscem zamieszkania właściciela.

§ 5.

1. Kto prawnie zajął miejsce do połowów ryb i narzędzia swoje wyłożone w wodzie należyce oznaczył, nie może być usunięty ze swego miejsca ani niepokojony w swym rybołówstwie przez innych rybaków, jak długo ma swe narzędzia wyłożone i tych do rybołówstwa używa.
2. Zabronione jest samowolne usuwanie, przesuwanie, przedstawianie lub uszkodzanie cudzych narzędzi połowowych oraz wykładanie narzędzi rybackich wyłożone już narzędzia innego rybaka.
3. Rybacy wykładający narzędzia lub poławiający w pobliżu miejsc gdzie wyłożone są cudze narzędzia połowu, winni zachować wszelkie środki ostrożności, by narzędzia tych nie uszkodzić, w szczególności dot. to rybaków poławiających włokiem ciągniętym ze statku lub sieciami dryfującymi.
4. Nie wolno jest rybakom zatrzymywać i umocować statków przy sieciach, bojach pływakach i innym wyłożonym sprzęcie w wodzie należącym do innych rybaków.
5. W wypadku, gdy na skutek sztormu lub innych przyczyn ulegną poplątaniu wyłożone w wodzie sieci lub takle, które należą do innych rybaków nie wolno ich rozcinać bez zgody obu stron.
Jednakowoż odpowiedzialność odpada, gdy dowiedzione zostanie, że nie było możliwości oddzielenia ich w inny sposób. Przecięte liny winny być w każdym razie natychmiast należycie związane.
6. Statki rybackie przy napotkaniu na swej drodze dryfujących takli łososiowych winny dołożyć wszelkich starań, by nie zachodziła potrzeba przejścia przez takle. W wypadku obejścia niemożliwego bez uszkodzenia takli, należy podnieść je na dziobie statku, przeciąć i starannie za rufą związać. Z tych przyczyn przechodzenie statkiem przez takle może się odbywać jedynie prostopadłe do zastawionych takli.
7. Przepisy ustępu 6 mają również zastosowanie do statków ciągnących za sobą trał z tym, że przejście przez takle może mieć miejsce dopiero po uprzednim wyciągnięciu trału na pokład.
8. W razie znalezienia lub wylonienia zagubionych lub w inny sposób utraconych przez właściciela statków rybackich, przedmiotów ich wyposażenia i takielunku, sieci, takli i innego sprzętu połowowego należy postąpić zgodnie z obowiązującymi przepisami dot. przepisów znalazcy. W szczególności o znalezieniu (ocaleniu na morzu) należy zawiadomić w terminie osobę uprawnioną do odbioru rzeczy, a gdyby ta znalazcy nie była znana, właściwą władzę powołaną do przechowywania rzeczy znalezionych i do poszukiwania osób uprawnionych do odbioru tych rzeczy. Ponadto fakt znalezienia należy natychmiast po przybyciu do portu zgłosić w Kapitanacie Portu.
9. Poza wypadkami przewidzianymi wyżej w ustępach 5-8 nie wolno żadnemu rybakowi pod jakimkolwiek pozorem nie należących do niego sieci, takli lub innego sprzętu rybackiego przecinać, wyciągać z wody lub zabierać.

§ 6.

1. Ustala się następujące minimalne odstęp boczne dla wykładania w pas morskich wód przybrzeżnych narzędzi połowów należących do różnych rybaków:
 - a) dryfujące: takle, pławnice, mance, nety i t. p. mogą być wykładane w odległości co najmniej 500 m. jeden zespół za drugim.
 - b) Zastawne: nety, mance i inny sprzęt mogą być wykładane w odległości co najmniej 100 m. zastaw od zastawu. W wypadkach uzasadnionych miejscowymi lub połowowymi warunkami może odległość tę zmniejszyć na czas niezbędny.
 - c) żaki winny być zastawiane w takiej odległości od siebie, by sąsiadujące ze sobą zastawy nie uszkadzały

się wzajemnie w razie zniesienia jednego z nich do brzegu przez sztorm lub silną falę boczną.

- d) wszelkie zastawne mance o oczkach nie większych niż 30mm mierząc je w stanie mokrym od środka jednego węzła do środka drugiego nie mogą być zestawiane bliżej, aniżeli w odległości 300 m. od zastawionych żaków, licząc od strony odstawy żakowej.
2. Wszędzie, gdzie wyłożone są szeregi żaków, nie wolno innym rybakom wystawiać ani ciągnąć innych sieci w odległości mniejszej niż 50 m. od przeciwnych końców żaków.

§ 7.

W pasie morskich wód przybrzeżnych dryfujące: takle, mance śledziowe i szprotowe oraz nety makrelowe i mielnicowe mogą być wystawione jedynie prostopadłe do linii brzegu.

§ 8.

1. Rybołówstwa nie wolno wykonywać w ten sposób, by się przez to udaremniało lub utrudniało swobodną żeglugę. W szczególności zabronione jest poławianie na oznakowanych terenach wodnych, redach portowych, poligonach wojskowych i innych miejscach podanych do publicznej wiadomości.
2. Zabronione jest uszkodzanie, przesuwanie z miejsca i cumowanie do umieszczonych w wodzie oznakowań mielizn, wraków, torów wodnych, red portowych, rybnych obwodów ochronnych i t. p. W wypadku uszkodzenia, zerwania lub przesunięcia z miejsca odnośnych znaków, należy natychmiast zawiadomić o tym Kapitanat Portu.
3. Zarczanie kotwicy w bezpośredniej bliskości miejsca, którego przebiega kabel wodny jest wzbronione.
4. W zimie przy wykonywaniu rybołówstwa pod lodem, należy wyrąbane w wodzie otwory obstarwić kawałkami lodu, a przy padającym śniegu ponadto miejsca te oznaczyć wiechą, gałęzią lub chorągiewką w miejscu widocznym.

§ 9.

1. Jeżeli jeden statek już trałuje albo już wyrzucił trał na pewnym kursie, innym statkom nie wolno wyrzucać trału na kursie statku pierwszego, bliżej niż w odległości 1 M/m przed statkiem. Nie wolno również wyjeżdżać z trałem z boku w kurs innego statku już trałującego, bliżej niż na odległość 5 m. przed nim.
2. Gdy dwa lub więcej statków trałuje obok siebie idąc jednym kursem równoległym, winny one trałować w takiej odległości od siebie, by jeden statek nie zaczepił deską trałową o sprzęt drugiego statku. Jednostka trałująca, doganiająca lub wymijająca inną jednostkę trałującą winna w ten sposób manewrować, by nie zachodziła obawa uszkodzenia sprzętu jednostką doganiającą wzgl. wymijającą, w momencie wymijania jednostka wymijana nie może zmieniać kursu w kierunku jednostki wymijającej.
3. Jeżeli w pobliżu trałuje więcej statków, które wzajemnie się doganiają, wymijają, przecinają sobie kurs lub w inny sposób zbliżają się do siebie z różnych kierunków tak, że może nastąpić kolizja sprzętu trałowego obowiązują ponadto następujące zasady ogólne:
 - a) kierownicy statków winni dołożyć wszelkiej staranności, by nie uszkodzić sprzętu trałowego innych jednostek trałujących w pobliżu.
 - b) przy wietrze ponad 3 według skali Beauforta, stanie morza ponad 3 i prądzie ponad 1 mm/godz. jednostka trałująca z wiatrem i prądem winna ustępować z drogi innym jednostkom trałującym
4. Podczas trałowania należy umieścić na statku:
 - a) w dzień: czarny kosz na stagu na wysokości 3-4 m. ponad pokładem.
 - b) w nocy: światła trałowe zgodnie z przepisami prawa drogi.

§ 10.

Przy wystawianiu sieci dryfujących i takli, należy na statku podnieść czarny kosz na widocznym miejscu na wysokości nie mniej niż 3 m. nad pokładem na znak wystawiania narzędzi dryfujących.

§ 11.

1. Winni wykroczeń przeciwko przepisom niniejszego zarządzenia, karani będą grzywną do 1.500 zł. lub aresztem

do 1 miesiąca albo obu karom łącznie na podstawie art. 2 ust. 1 Dekretu Prez. R. P. z dnia 3. XI. 1936 r. o regulowaniu połowów ryb morskich (Dz. U. R. P. Nr 84 poz. 586).

2. Kary wymierza M. U. R.

§ 12.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 20 października 1953 r.

DYREKTOR

WARUNKI PRENUMERATY Dziennika Urzędowego Wojewódzkiej Rady Narodowej w Koszalinie za rok 1954
 Oplata roczna za prenumeratę 1 egz. Dz. R. W. ze skorowidzem 18 zł., oplata półroczna bez skorowidza 10 zł. Oplatę za prenumeratę należy uiszczać z góry w Narodowym Banku Polskim — I Oddział Miejski w Koszalinie, konto Nr 30-420-1021/1. O dokonaniu wpłaty za prenumeratę należy zawiadomić Wyd. Ogó'no-Gospodarczy Prezydium W.R.N. w Koszalinie ul. A. Lampe Nr 34 podając równocześnie za jaki okres i za ile egzemplarzy uiszczono opłatę oraz pod jakim adresem należy kierować wysyłkę. Rachunków nie wystawia się.

Adres: **Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej — Redakcja i Administracja Dziennika Urzędowego w Koszalinie ul. A. Lampe Nr 34 (pokój 280)**

Warunki prenumeraty: Prenumerata roczna 1 egz. ze skorowidzem 18 zł. Cena pojedynczego egz. do 4 stron druku 0,90 zł. Przy większej ilości stron 0,30 zł. więcej od każdej strony.
 Cennik ogłoszeń: Ogłoszenia drobne do 100 wyrazów — za 1 wyraz 0,90 zł. Ogłoszenia większe: 1 strona do 160 wierszy 240 zł. 3/4 strony do 120 wierszy 210 zł. 1/2 strony do 80 wierszy 165 zł. 1/4 strony do 40 wierszy 90 zł. Ogłoszenia tabelaryczne i cyfrowe o 50% drożej. Konto Nr 30-420-1021/1 w Narodowym Banku Polskim w Koszalinie. Rękopis przyjęto 26. 11. 1953 r. — Druk ukończono 11. 12. 1953 r.

O D B I O R C A